

[Hilmar Baunsgaard.]

bejde i gang i det radikale venstre. Jeg går ud fra, at ikke alene hr. Kjeld Olesen og jeg glæder os til at se, hvor meget sammenfald og hvor megen afstand der vil være. Jeg tror, det vil have interesse også for andre end os to.

Schlüter (KF):

Selv om jeg gør mig umage for at være fair til alle sider, er det mit indtryk, at der ikke er tilført debatten noget nyt og positivt, siden jeg holdt mit første indlæg. Det er også min fornemmelse, at ingen af folketingets medlemmer igennem en forlængelse af denne aftenlige debat vil være i stand til at øve nogen velsignelse i forhold til befolkningen eller i forhold til de mange uløste opgaver, hvor foråret nu alligevel er gået og løbet er kørt. I morgen har vi en lang række afstemninger om lovforslag, der er bearbejdet mere eller mindre grundigt i udvalgene, men løbet er kørt. Derfor skal jeg nøjes med at henvise til den tale, jeg holdt i første omgang, og udtrykke håbet om, at folketinget til efteråret vil være i stand til at løse de mange opgaver, vi desværre må erkende vi ikke fik klaret her i foråret.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig?

Jens Møller (KrF):

Det var statsministerens bebrejdelser i anledning af vor stillingtagen til lovforslaget om nedsættelse af jordskatterne, som jeg mener må medføre følgende bemærkninger:

Kristeligt folkeparti vil gerne samarbejde, og det mener vi at have bevist igennem de 1½ år, vi har været her i dette ting, men regeringen må, ligesom den forrige regering måtte, forstå, at kristeligt folkeparti er et selvstændigt parti og ikke bare en hale til en eller anden regering, og at der er ting, man ikke må vente af kristeligt folkeparti, nemlig at vi skal svigte vore løfter over for vore vælgere. Hvis man vil tage disse to forhold i betragtning, så vil samarbejdet med kristeligt folkeparti sikkert ikke komme til at give større vanskeligheder.

Med hensyn til dagsordenerne kan vi tilslutte os det af hr. Kjeld Olesen fremsatte dagsordensforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg synes, det er urimeligt, hvis debatten, selv om det er den næstsidste dag, skal slutte på den måde, som det kunne se ud til.

Lad mig først gøre et par bemærkninger om den dagsorden, der ligger. Jeg må sige, at for første gang i mit liv må jeg udtrykke total beundring for hr. Kjeld Olesens dristighed. Den var en bedre sag værdig, men så skulle det altså ikke være. Denne dristighed med hensyn til en motiveret dagsorden, som tager afstand fra en ulovlig arbejdskonflikt, kunne godt have været udfoldet ved, at socialdemokratiet og regeringen tog afstand fra, at Dansk Arbejdsgiverforening nægter at opfylde den ligelønsbestemmelse, som dette folketing har vedtaget. Men jeg forstår, hr. Kjeld Olesen har glemt, at han også er medlem af forretningsudvalget for LO — det er en sag, som de kan diskutere senere.

Det, der står tilbage, er, at hvis dette ting ville vedtage en udtalelse, som sagde, at Dansk Arbejdsgiverforening er forpligtet til at opfylde ligelønsbestemmelserne, og at vi anerkender chaufførernes ret til at være underkastet lige løn for lige arbejde og i øvrigt henstiller til HT at få denne trafik i orden, enten ved at det offentlige overtager den, eller ved at HT overtager chaufførerne og udlåner dem til de privatkoncessionerede busruter, der endnu findes, så havde der været lidt fornuft i galskaben. En sådan dagsorden kunne jeg have lyst til at stille. Det skal vi lade være med. Vi tror nemlig ikke en pind på, at disse problemer kan klares, hverken på den facon, som hr. Kjeld Olesen foreslår, eller med hr. Glistrups politik. Jeg vil gerne bede hr. Glistrup om at bekræfte, at fremskridtspartiet — det højtberømte, næststørste arbejderparti — på samme dag, som det ville give godsejerne 400 mill. kr., ville sætte politiets knippsvingende betjente ind imod bussrejser. Jeg vil gerne have at vide, om det er rigtigt eller det er forkert. Jeg vil meget gerne, at det bliver kendt i hele offentligheden, om hr. Glistrup anser politiet som et rimeligt middel i en arbejdskamp. Sådan kunne man læse den dagsorden, der er fremsat.

Hr. Poul Hartlings tale, holdt uden for denne sal, er kommet til at spille en uhørt stor rolle. Hvis man gør sig den ulejlighed at læse den, så vil man se, at der er ikke rigtig